

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

יצא לאור בתאריך:
ג' סיון תשע"ג

פרשה:
יום ב' דחג השבועות

כותרת:
המימד החיובי בפייסבוק...

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

הדברים על אחריות הכותב בלבד

יום ב' דחג השבועות

המימד החיובי בפייסבוק...

בשנים האחרונות כולם מנסים להתמודד עם ההתמכרות האובססיבית לטכנולוגיה המתקדמת. ספרים חדשים מציעים פתרונות שונים ומגוונים, ונערכים דיונים אודות הבעיה החמורה של ההתמכרות הזאת. אנשים בודקים כל דקה את האיפון שלהם לראות אם קיבלו מייל או מסר כלשהו, וכן יושבים בכל יום שעות על האינטרנט ומבזבזים את ימיהם ושנותיהם בפייסבוק.

בשנה שעברה הופיע הספר Idiosyncrasy שדן בבעיה הזאת תוך נסיון להעניק פתרונות ועצות כיצד ראוי להתמודד ולהיגמל מהאובססיה הזאת. מחבר הספר ממליץ שכל אדם יגזור לעצמו זמן מסוים במשך היממה שאז הוא מתנזר ולא בודק אימייל וכן לא מתקרב למחשב ולא שולח טקסטים. הוא מציע אפילו שעה אחת ביום או יום אחד בשבוע שאז הוא לא מתקרב לשום מכשיר טכנולוגי מסוג זה.

הרעיון לכשעצמו הוא כמובן טוב וחיובי, אבל הנסיון מוכיח שזה לא עובד. כל חוק שאתה גוזר על עצמך הוא בבחינת "הפה שאסר הפה שהתיר", ברגע של חולשה אתה מתיר לעצמך ושוב אתה חוזר לסורך.

זה ממש כמו ההחלטה שנרקמת מחדש בכל "שנה חדשה" לעשות דיאטה; מהיום ואילך לא אוכלים עוגת גבינה וכיו"ב, ואז באים לבית הכנסת בחג השבועות ושם מגישים עוגת גבינה נחמדה לעיניים וגם לחיך והוא מורה היתר לעצמו שרק בפעם היחידה הזאת הוא שובר את הדיאטה עבור חתיכה קטנה ולא משמעותית, כשאף אחד לא רואה...

בשנה הבאה הוא שוב מחליט לעשות דיאטה, והפעם זה רציני...

הדרך היחידה להיגמל מכל התמכרות כלשהי היא רק כאשר האיסור נובע מכוח עליון. כלומר, לא אני יצרתי את האיסור הזה ולא אני יכול להתיר אותו.

יהודי שומר שבת לא יכול לגעת במכשירים שונים מכניסת השבת ועד יציאתה. הוא לא נוגע במחשב ולא באייפון, ואין לו את היכולת להתיר לעצמו "רק לשתי דקות", כי זה אסור וזהו.

אני מכיר אנשים שמכורים לעישון סיגריות, ואף אחד לא הצליח לשכנע אותם להפסיק לעשן, לא הרופאים ולא בני המשפחה. במשך ימי השבוע הם מעשנים בשרשרת סיגריה אחרי סיגריה. ולמרות זאת, עם כניסת השבת אין להם שום בעיה להפסיק לעשן. במשך השבת אין להם אפילו את הצורך לעשן כי הגוף שלהם מורגל שבשבת לא מעשנים וחסל.

הדרך היחידה אפוא להיגמל מההתמכרות לפייסבוק או לכל התמכרות אחרת, היא כאשר אתה מקבל על עצמך עול מלכות שמים.

היום אנחנו חוגגים את מתן תורה. המצוה האחרונה שמופיעה בתורה היא שכל יהודי מחוייב לכתוב לעצמו ספר תורה. באחת משיחותיו ('התוועדות' תשמ"ב כרך ב עמ' 527) שואל הרבי: הלא במשך הדורות לא ראינו שיהודים עשו מאמץ לקיים את המצוה הזאת. ומדובר אפילו על יהודים כאלה שהשתדלו לקיים כל מצוה עד כדי מסירות נפש; הם שילמו הרבה כסף עבור אתרוג מהודר, הם קנו מצות לפסח מהודרות ויקרות וכן מזוזות הכי טובות בשוק. ואילו כשזה הגיע למצוה מפורשת בתורה "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת" שכל יהודי צריך לכתוב ספר תורה לעצמו – לא ראינו שהם התאמצו בכלל לקיים זאת. ומדובר גם על יהודים שהיו במצב פיננסי מעולה שיכלו להרשות לעצמם את ההוצאה הזאת.

לפועל, לפני הרבה שנים, הרבי יצא עם "מבצע ספר תורה". הרבי הורה לכתוב בירושלים העתיקה – "בין החומות" – ספר תורה עבור כל ילדי ישראל. הרבי הורה שכל ילד יהודי יקנה אות בספר תורה במחיר של דולר אחד, וכך ספר התורה לא ישתייך ליהודי אחד שתרים את כולו אלא יהיה זה ספר תורה שיאחד שלוש-מאות וארבע אלף ילדים יהודיים בכל העולם כולו.

זהו ספר תורה שנכתב לאחדות כל ילדי ישראל. ובאמת זהו קיום מצות כתיבת ספר תורה ברמה נעלית ביותר, כי אתה לא נמצא לבד בקיום המצוה הזאת אלא מתאחד עם אלפי יהודים בקיום המצוה הזאת.

אני זוכר שלפני כשלושים שנה, כאשר הרבי יצא עם ה'מבצע' הזה, הייתי בחור צעיר והלכנו מבית לבית והצענו לאנשים לרכוש אות בספר התורה עבור ילדיהם. פגשנו אנשים שנראים רחוקים מאד מכל קשר עם יהדות, ואף-על-פי-כן כשהם שמעו שזהו ספר תורה שנכתב בירושלים עבור כל ילדי ישראל הם הביעו התעניינות ורצו שגם הילדים שלהם יהיו חלק מהמצוה המיוחדת הזאת.

המבצע הזה נמשך עד עצם היום הזה. ממשיכים לכתוב ספר תורה עבור הילדים היהודים החדשים שנולדים ועבור הילדים שעדיין אין להם אות בספר התורה. בשנה שעברה חגגו כבר את סיום הספר התורה החמישי לילדי ישראל.

ולהבדיל בין קודש לחול – אם יש מימד חיובי כלשהו בפייסבוק, הרי זוהי האחדות הגדולה שנוצרת בין חברים שנמצאים בכל העולם. אנשים שהיו חברים בבית הספר או באוניברסיטה ואחר-כך נפרדו דרכיהם ובמשך שלושים שנה לא היה להם שום קשר, כעת באמצעות הפייסבוק הם שוב מתקשרים ומתאחדים. אחדות היא תמיד דבר חשוב וחיוני.

אנחנו עומדים כעת לפני תפילת 'יזכור' שבה אנו עומדים להתאחד עם הנשמות שאנו אומרים את ה'יזכור' עבורם. זוהי אחדות נדירה שנוצרת בעת אמירת התפילה הזאת. עם הנשמות הללו אי אפשר להתאחד באמצעות הפייסבוק. הדרך היחידה להתאחד איתם היא על ידי עשיית מצוה כלשהי לעילוי נשמתם וזהו הכלי לאחדות אמיתית.

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

הדברים על אחריות הכותב בלבד